

Υπόθεση Λιγνάδη: Από χτες ο φόβος άλλαξε μεριά

της Δέσποινας Κουτσούμπα

Πηγή: [3pointmagazine](http://3pointmagazine.com)

Σας έχει τύχει ποτέ να αισθάνεστε ότι για εβδομάδες κρατούσατε την αναπνοή σας; Να νομίζετε μερικές φορές ότι δεν αντέχετε άλλο κι ότι θα σκάσετε; Και μετά να γίνεται κάτι και να μπορείτε να ανασάνετε; Έτσι αισθάνομαι χτες, μετά τη συνέντευξη του Βασίλη Κ., που του χρωστάμε όλοι τεράστια ευγνωμοσύνη.

Από χτες μπορούμε επιτέλους να ανασάνουμε, μπορούμε να μαζέψουμε αέρα στα πνευμόνια και να ουρλιάξουμε: Σταματήστε τώρα! Σταματήστε εδώ την συγκάλυψη. Ανοίξτε τις υποθέσεις, παλιές και νέες. Στηρίξτε τα θύματα, βρείτε τους κακοποιητές (όλους) και βάλτε μπουρλότο σε αυτούς που συγκάλυπταν αυτό το διαρκές έγκλημα από το 1990 που ξεκίνησε. Σε αυτούς που μπορούσαν να το σταματήσουν εξ αρχής κι όχι μόνο δεν το έκαναν, αλλά εκθειάζαν τον Δ. Λιγνάδη ή ρίχτηκαν στη μάχη για να μη βγει τίποτα στη δημοσιότητα μέχρι και λίγες μέρες πριν.

Από χτες όλη η Ελλάδα γνωρίζει αυτό που εδώ και χρόνια ψιθυριζόταν στο Αρσάκειο και στο Κολλέγιο, εδώ και χρόνια γνώριζαν πολλοί ηθοποιοί και άλλοι εργαζόμενοι στο θέατρο. Αυτό που πολλοί και πολλές από μας μάθαμε εδώ και ένα μήνα: ότι ο γνωστός ως «παιδεραστής» στους κύκλους του θεάτρου έκανε ανενόχλητος για χρόνια καριέρα, συνεχίζοντας ακάθεκτος και ατιμώρητος τη δράση του!

Η ιστορία του Νίκου Σ., η ιστορία της 16χρονης μαθήτριάς από το Αρσάκειο, η ιστορία του Χρήστου Πέρρου, και πάνω από όλες η ιστορία του Βασίλη Κ., όλα αυτά είναι κομμάτια του ίδιου παζλ. Ενός παζλ που δείχνει έναν άνθρωπο που ήξερε με αριστοτεχνικό τρόπο να μανιπουλάρει τα θύματά του, με τρόπο που να κουβαλάνε

πάντα τη δική τους ενοχή (ότι τον ερωτεύτηκαν, ότι έφταιγαν, ότι είναι ανίσχυρα μπροστά του) και να μη μιλήσουν ποτέ.

Έναν άνθρωπο που ήξερε να κινείται σε χώρους που θα τον προστάτευαν, σε χώρους όπου αυτός θα ήταν πάντα ο ισχυρός και τα θύματά του ανίσχυρα. Ενός ανθρώπου που είχε τόση σιγουριά ότι ποτέ τίποτα δεν θα έφτανε στο φως, ώστε δεν είχε πρόβλημα να την πέφτει σε ανήλικα ή σε 18χρονους ηθοποιούς που ήθελαν να δώσουν εξετάσεις για το Εθνικό μέρα μεσημέρι και μπροστά στα μάτια όλων. Και υπάρχουν κι άλλες ψηφίδες του παζλ που αφορούν κι άλλα εμπλεκόμενα πρόσωπα στα οποία έκανε «πάσα» τους ανήλικους και τις ανήλικες.

Όποιος-α έκανε τον κόπο να ασχοληθεί τον τελευταίο μήνα με το τι συνέβαινε με τον Διευθυντή του Εθνικού θεάτρου, μπορούσε να ακούσει πανομοιότυπες διηγήσεις σαν αυτές που ως τώρα έχουν δει το φως της δημοσιότητας, από δεκάδες ανθρώπους. Όλα αυτά ξεκίνησαν από την προτροπή της Σοφίας Μπεκατώρου. Κι όμως, όλα λέγονταν χαμηλόφωνα, με τη συμπλήρωση «25 χρόνια το καλύπτουν, θα το καλύψουν και τώρα». Ή με τη συμπλήρωση «δε θα βρεθεί κανένας να μιλήσει, ο Λιγνάδης έχει πολύ υψηλές διασυνδέσεις».

Και είχαν δίκιο όσοι το έλεγαν αυτό! Επί 25 χρόνια δε μίλησε η Διοίκηση του Αρσακείου, αντιθέτως ο Γ. Μπαμπινιώτης τον εκθείαζε και το Αρσάκειο τον καλούσε μέχρι και πέρσι να βοηθήσει σε σχολικές παραστάσεις! Δε μίλησε κανείς από τους ιθύνοντες στο Εθνικό θέατρο όπου δίδασκε από το 1999 (με μικρή διακοπή το διάστημα 2014-2016). Η κυβέρνηση τον επιβράβευσε με την σημαντικότερη θέση στον μεγαλύτερο δημόσιο καλλιτεχνικό φορέα. Ο Πρωθυπουργός τον επέλεξε να παραστεί σε πρόβα του όταν όλος ο καλλιτεχνικός κόσμος ήταν σε αναβρασμό. Η Υπουργός Πολιτισμού μίλαγε μέχρι χτες για «φήμες» και «ανώνυμες καταγγελίες», ενώ είχαν κατατεθεί μηνυτήριες αναφορές στον Εισαγγελέα και καταγγελίες στον ΣΕΗ. Ο Υφυπουργός Πολιτισμού προσπαθούσε να κλείσουν τα στόματα. Τα ΜΜΕ έκαναν εκστρατεία ξεπλύματος...

Όλοι αυτοί έχουν πολύ μεγαλύτερη ευθύνη από τα ίδια τα θύματα,

που δεν είχαν καταφέρει να μιλήσουν ως τώρα. Για να μιλήσει ένα θύμα χρειάζεται τεράστιο θάρρος και ψυχικό απόθεμα. Χρειάζεται να ανοίξει ένα τραύμα που δεν ξέρουμε καν αν έκλεισε και ποτέ, χρειάζεται να ξαναζήσει τις κακοποιητικές συμπεριφορές, το πόσο ρόλο έπαιξαν στη ζωή του, να υποστεί τη χλεύη του κάθε κυρίου «γιατί πήγες σπίτι του;». Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όμως, είχε να αντιμετωπίσει και ένα ολόκληρο σύστημα εξουσίας, από το Μαξίμου μέχρι τα ΜΜΕ, που του έλεγε με σαφήνεια: «αν μιλήσεις, θα είμαστε απέναντί σου».

Δείτε τα ρεπορτάζ, δείτε τις δηλώσεις, δείτε τις σιωπές: όλοι ήταν συντονισμένοι για να τρομάξουν τα θύματα του παιδόφιλου κακοποιητή! Δείτε μία-μία τις δηλώσεις της Υπουργού Πολιτισμού, δείτε το άρθρο της το Σάββατο στα ΝΕΑ: επιτρέπεται να πείτε για τον Κιμούλη, τον Φιλιππίδη, τον Σπυρόπουλο, τον Χαϊκάλη και καμπόσους άλλους.

Δεν επιτρέπεται να μιλήσετε για μια πολύ σοβαρή υπόθεση, μια υπόθεση παιδοφιλίας, γιατί αυτό σας κάνει κατηγορούς των σόσιαλ μίντια που στήνουν «ευκαιριακές δίκες». Και στην τελική τι θέλετε; Έχουν παραγραφεί!

Μετά τη χτεσινή μαρτυρία του Βασίλη Κ. το κουκούλι της συγκάλυψης δεν αντέχει πια. Μετά τη διαβεβαίωση της δικηγόρου του Βασίλη Κ. ότι έχουν επικοινωνήσει μαζί της θύματα που έχουν να διηγηθούν ιστορίες από το 2014-2017, έσπασε και το κουκούλι του «δεν θα αποδοθεί ποτέ δικαιοσύνη». Διαλύθηκε όλο το κακοστημένο σκηνικό της συγκάλυψης, σχεδόν ανατινάχτηκε.

Γι' αυτό μπορέσαμε να ανασάνουμε. Ανασάναμε εμείς που ξέραμε απ' έξω και τώρα μπορούμε να βγούμε να μιλήσουμε ανοιχτά και να απαιτήσουμε να αποδοθεί δικαιοσύνη στους κακοποιητές (δεν ήταν μόνος ο Δ. Λιγνάδης) και σε όσους συγκάλυπταν από το 1990 ως σήμερα. Από όλο το πολιτικό σύστημα – δεν αφορά μόνο τη ΝΔ.

Δεν ξέρω αν ανάσαναν τα εκατοντάδες θύματά του. Δεν ξέρω πόσα από αυτά θα μιλήσουν τώρα. Ξέρω, όμως, και το 'χω ξαναγράψει, ότι υπάρχουν πολλοί λόγοι να μη μιλήσει ένα θύμα. Η εξουσία

και η προστασία του θύτη, από όσο ψηλά κι αν προέρχονται, δεν είναι ένας από αυτούς. Γιατί αυτή η «προστασία» υπάρχει μόνο στα σκοτάδια, δεν αντέχει στο φως του ήλιου, δεν αντέχει την αλήθεια. Και τώρα η αλήθεια ήρθε στο φως. Το κουκούλι έσπασε.

Το χρωστάμε στον Βασίλη και όλα τα άλλα παιδιά. Το χρωστάμε στη Ναταλί, στη Φωτεινή, αλλά και στη Φαίη και στη Μελέτη (κι όμως!). Δεν πρέπει να ξεχάσουμε πώς στάθηκαν οι «κυρίες» του πολιτιστικού ρεπορτάζ, που τον εκθειάζαν τόσα χρόνια, ενώ ήξεραν. Θα τις ακολουθεί για πάντα αυτό. Δεν πρέπει να ξεχάσουμε πώς στάθηκαν οι δήθεν «σοβαροί» δημοσιογράφοι, οι «διαμορφωτές κοινής γνώμης», όλοι αυτοί οι υποκριτές και οι υποκρίτριες που πρώτα έβαλαν στο προφίλ τους το #με_τη_Σοφία και μετά από μια βδομάδα άρχισαν να την πέφτουν με άμεσο ή έμμεσο τρόπο στα θύματα του Δ. Λιγνάδη και στους δημοσιογράφους που τα στήριξαν!

Τώρα ήρθε η ώρα να μιλήσουμε όλοι και όλες εμείς: ΤΕΡΜΑ ΣΤΗ ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ, πλήρη στήριξη στα θύματα και στις οικογένειές τους, πλήρη διερεύνηση όχι μόνο του Δ. Λιγνάδη αλλά και όσων δρούσαν μαζί του, παραίτηση όσων συγκάλυψαν από το Αρσάκειο μέχρι το Εθνικό θέατρο.

Και μετά να βρούμε τους μηχανισμούς: εκείνους τους μηχανισμούς που κάνουν ένα σχολείο «των αρίστων» να αφήνει να συμβαίνει αυτό (σε κανένα σχολείο δεν πρέπει να αφήνουμε να συμβαίνει, αλλά η υποκρίσια στο Αρσάκειο και στο Κολλέγιο σπάει κόκαλα πια!), τους μηχανισμούς που στο Εθνικό θέατρο (και όσες άλλες θεατρικές σκηνές) αφήναν να συμβαίνει αυτό. Να ξεριζωθούν οι μηχανισμοί συγκάλυψης για να μην έχουμε άλλα θύματα.

Κι επειδή το βασικό συναίσθημα των θυμάτων, όπως τα ίδια λένε, είναι όλα αυτά τα χρόνια ο φόβος, όλοι και όλες εμείς μπορούμε να κάνουμε κάτι πολύ σημαντικό: να φροντίσουμε ο φόβος να περάσει στην άλλη μεριά!

Νίκο Σ., Βασίλη Κ. σας ευχαριστώ για την ανάσα που μου δώσατε!